

Տ. ՄԵՍՐՈՊ ՎՐԴ. ՏԵՓՈՅԵԱՆ

(1903 — 1978)

Ս. Յակոբեանց Միաբանութիւնը վիշտը ունեցաւ կորսնցնելու իր բազմամաստակ եւ երէց Միաբաններէն Բեթղեհէմի Ս. Ծննդեան Վանուց Տեսուչ Հոգշ. Տ. Մեսրոպ Վրդ. Տեփոյեանը:

Հանգուցեալ Հայր Մեսրոպի առողջութիւնը խախտած էր արդէն տարիներէ ի վեր: Կր տառապէր շաքարախտէ եւ արեան գերճնշումէ, որոնց հետեւանքով անցեալ տարի ետ վերադարձած էր Ամմանէն, ուր գացած էր Պարսկաստան այցելութեան իր ճամբուն վրայ, Ս. Ծննդեան Տաճարին զորգեր ապահովելու մտադրութեամբ: Մահը՝ պատահած Բեթղեհէմի Ֆրանսական Հիւանդանոցին մէջ չորեքօրեայ տաժանելի հոգեւորքէ մը ետք, Ուրբաթ՝ Յունիսի 2ին, արդիւնք էր չակայն սրտի տագնապի:

Հանգուցեալին մարմինը նոյն օրը փոխադրուեցաւ երուսաղէմ, եւ, երեկոյեան ժամերգութեան աւարտին, շարականներու երգեցողութեամբ դազաղը զետեղուեցաւ Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարի առնանին մէջ:

Յաջորդ օր, Շաբաթ, 3 Յունիս, Մայր Տաճարի Աւագ Սնդանին վրայ մատուցուեցաւ հանգստեան Ս. Պատարագ: Պատարագին էր Հոգշ. Տ. Բարսեղ Արդ. Գալէմտէրեան: «Ողջոյն»ի առնն դազաղը բնմ հանուեցաւ: Գերշ. Տ. Շահէ Արքեպիսկ. կատարեց վերջին օծումը եւ խօսեցաւ դամբանականը, զրուատելով կիսադարեան անաղմուկ այլ եկեղեցասէր զործունէութիւնը հանգուցեալին:

Յուդարկաւորութիւնը կատարուեցաւ ժամը 10ին: Ներկայ էին, Բեթղեհէմի երկու Քահանայ Հայրերէն եւ Տիրացուներէն ու տեղւոյն Հայ համայնքէն բացի, Յունաց եւ Լատինաց Ս. Ծննդեան Վանքի Տեսուչները եւ օտար անձնաւորութիւններ, որոնք տարիներու ծանօթութեամբ կապուած էին Հանգուցեալին: Արարողութեան նախագահեց Գերշ. Տ. Շահէ Սրբազան: Հայր Մեսրոպի մարմինը ամփոփուեցաւ Ս. Փրկչի գերեզմանատան մէջ, քովիկը Գերշ. Տ. Սուրէն Արքեպս.ի շիրմին:

Իր մահով Ս. Աթոռը կը կորսնցնէ իր պաշտօնին վստմութեանը զիտակից, պարտաճանաչ ու զործունեայ հոգեւորական մը, որ իր մարդասօտ բնաւորութեան շնորհիւ յարգուած ու սիրուած էր Հայէն ու օտարէն հաւասարապէս:

Հայր Մեսրոպ ծնած է 1903ին, Տիգրանակերտի մօտերը եղող Հազրոյ գիւղաքաղաքին մէջ: Տարագրութեան սարսափները ճաշակելէ ետք, մահէն մազապուրծ հողուպրած, 1926ին կու գայ երուսաղէմ եւ կ'արժանագրուի օրպէս աշխատաւոր Միաբան Ս. Ուխտիս ու ծառայութեան կը կոչուի Ս. Ծննդեան Տաճարէն ներս: 1928ին կը ստանայ Ուրար կրելու արտօնութիւն, իսկ 1931ին կը նշանակուի Լուսարար Ս. Հրեշտակապետաց Վանուց: 1944ին կը փոխադրուի Ս. Յակոբ իբրեւ մասագործ եւ օգնական Լուսարարի: 1946ին կը ձեռնադրուի կուսակրօն արեղայ, Ամն. Տ. Կիրեղ Բ. Պատրիարքէն, իրեն օձակից ունենալով Հոգշ. Տ. Մաշտոց Վրդ. Բարիլուսեանը: Յաջորդ տարի կը նշանակուի Տեսուչ Բեթղեհէմի Հայոց Վանքին, պաշտօն՝ զոր կը վարէ երեսնամեակ մը, ի բաց առնալ 1957-1959 տարիներէն, երբ, վանական տխրահռչակ պայքարի օրերուն կը բերուի երուսաղէմ, կարգուելու համար Տեսուչ Ս. Յարութեան Տաճարին: 1954ին կը ստանայ Վարդապետական գաւազան: Երկար տարիներ, մինչեւ իր մահը, եղած է անդամ Տնօրէն Ժողովոյ:

«Սիոն», յանուն Ամն. Ս. Պատրիարք Հօր եւ Միաբանութեան անդամներուն, երկնային խաղաղութիւն կը հայցէ Հանգուցեալի բարի հոգիին: